ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 30ής Μαρτίου 2004 *

Στην υπόθεση C-201/03,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την L. Ström και τον Μ. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Σουηδίας, εκπροσωπούμενου από τον A. Kruse,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 77), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ 1987, L 42, σ. 43), τα αναγκαία μέτρα για να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση οσάκις το επιτρέπουν οι τεχνικού, οικονομικού και οργανωτικού

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

χαρακτήρα πιέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl,
γραμματέας: R. Grass,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Μαΐου 2003, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του

άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή ζητώντας να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 77), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ 1987, L 42, σ. 43, στο εξής: οδηγία 75/439), τα αναγκαία μέτρα για να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση οσάκις το επιτρέπουν οι τεχνικού, οικονομικού και οργανωτικού χαρακτήρα πιέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 87/101, τα κράτη μέλη έπρεπε να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την οδηγία από την 1η Ιανουαρίου 1990.

3 Εκτιμώντας ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439 δεν είχε μεταφερθεί στο σουηδικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία παραβάσεως κατά του Βασιλείου της Σουηδίας. Αφού όχλησε το τελευταίο για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, του απέστειλε στις 21 Μαρτίου 2002 αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία το κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της. Επειδή οι πληροφορίες που κοινοποίησαν οι σουηδικές αρχές αποκάλυψαν ότι η μεταφορά της εν λόγω διατάξεως δεν είχε ακόμη πραγματοποιηθεί, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

4 Χωρίς να αμφισβητήσει τη μη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι αυτή οφείλεται σε σειρά σκέψεων των αρμοδίων αρχών σχετικά με τους μηχανισμούς που πρέπει να προβλεφθούν για να καταστεί δυνατό να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση.

5 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2001, C-276/98, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2001, σ. I-1699, σκέψη 20, και της 7ης Νοεμβρίου 2002, C-352/01, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2002, σ. I-10263, σκέψη 8).

6 Υπό τις συνθήκες αυτές, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

7 Επομένως, διαπιστώνεται ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439, τα αναγκαία μέτρα για να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση οσάκις το επιτρέπουν οι τεχνικού, οικονομικού και οργανωτικού χαρακτήρα πιέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

8 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου της Σουηδίας και το τελευταίο ηττήθηκε ως προς τους ισχυρισμούς του, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, τα αναγκαία μέτρα για να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση οσάκις το επιτρέπουν οι τεχνικού, οικονομικού και οργανωτικού χαρακτήρα πιέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.**

Gulmann von Bahr Silva de Lapuerta

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Μαρτίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

C. Gulmann